Тэкст Уладзіміра ЦВЯТКОВА Малюнкі Аляксандра КАРШАКЕВІЧА

ФЕРАЛЬНЫЯ ДНІ

У замку жыла багатая шляхцянка. Яна праводзіла час у баляванні, была асобай разбэшчанай, здольнай на любую жорсткасць.

Аднаго разу ў замак завітаў незнаёмец.

— Я вяшчун, вучань графа Каліёстра.
— А што ты можаш!

— Прадбачыць будучыню, ча лавечы лёс...
— Паказаць месцы, дзе захаваныя скарбы...

— Вяшчаць напярэдадні бітвы яе зыход...
— Вызначыць лепшы дзень для ловаў...

— А эліксір жыцця!.. Каб захаваць вечную маладосць!
— Навошта ён табе! Азірніся, паненка: народ у галечы, а ты балюеш са сваімі прыслугачамі...

— Прэч ад-
сюль!

— Ты яшчэ па-
шкадуеш...

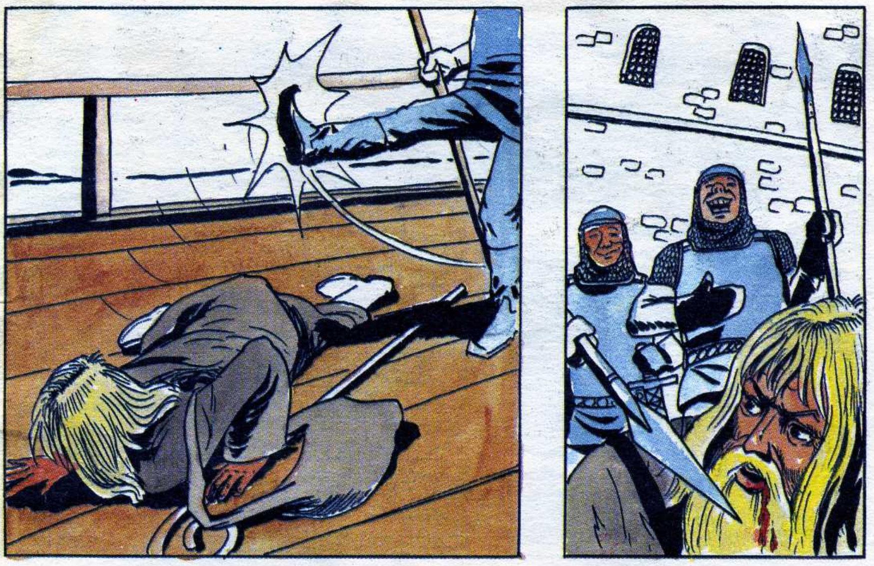

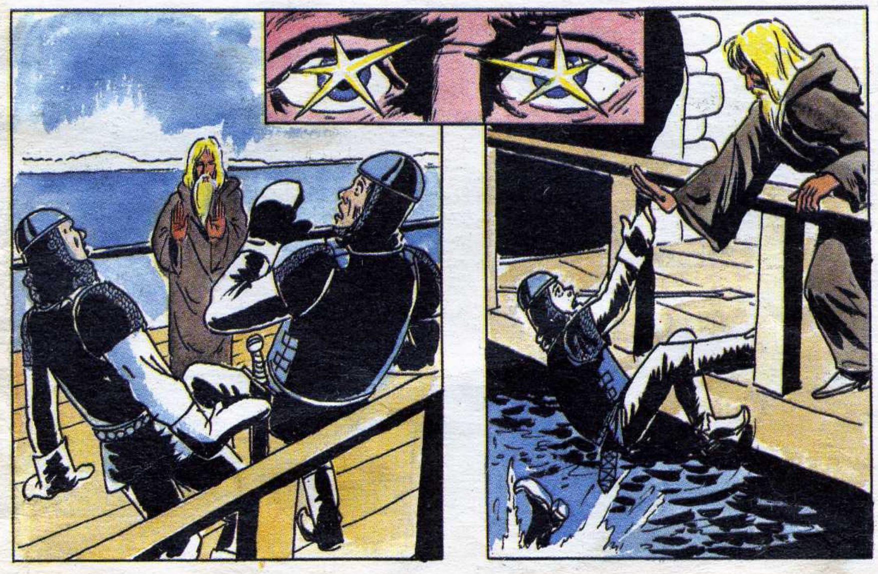

Трохі пазней.
— Выслухай нас, вяшчун!

— Ты неаднойчы ратаваў нас ад ліха і хвароб... Сонца высушвае зямлю, людзі паміраюць ад голаду...
— Дапамажы нам!
— Ваш лёс толькі ў вашых руках...

Праз месяц мужыкі напалі на замак, падпалілі яго, а ўсе каштоўныя рэчы паразнеслі па сваіх хатах.

Тэкст Уладзіміра ЦВЯТКОВА

Малюнкі Аляксандра КАРШАКЕВІЧА

Феральныя дні